

Stilla vilar sig dimman ner över ängen invid vårt håll

gammelgul dignar den av sommarens växande,

håller fröskal mot kinden.

I morgon har rimtursen bäddat vitt

Arla sol skänkt diamantdroppar men

först Norrskensnatt, detta hastande

över svärtande himmel

och så jag,

mitt i detta levnads vimmel.